

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 01 september 2020
Rolnummer 2019/AB/147
Beslissing waartegen beroep 18/881/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

ARBEIDSRECHT - andere
tegensprekelijk arrest
tussenarrest heropening der debatten

H. B., (RR. nr. XXXXXXXXXXXX) c/o mr. C. V., wonende te
appellant,
vertegenwoordigd door mr.

tegen

**STAD BRUSSEL, VERTENWOORDIGD DOOR HAAR COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN
SCHEPENEN**, 1000 BRUSSEL, Stadhuis, Grote Markt,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr.

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:
Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 25 januari 2019, 1ste kamer (A.R. 18/881/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 25 februari 2019,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerde,
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet op de openbare zitting van 05 juni 2020, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. Feiten

De heer H. B. trad in dienst bij de stad Brussel op 13 december 1982, waarna hij op 13 juni 1983 statutair werd benoemd.

Op 1 oktober 1987 benoemde de stad Brussel hem tot controleur van de dienst controle op de uitgaven en de waren.

Bij besluit van de gemeenteraad van de stad Brussel van 19 april 1993 werd hij, met ingang van 1 januari 1993, bevorderd tot eerste controleur (technisch secretaris) bij het departement organisatie, dienst controle op de uitgaven en de waren.

Hij was werkzaam onder het gezag van de heer D. L., directeur-generaal, hoofd van het departement organisatie van de stad Brussel.

Bij e-mail van 23 januari 2001 werden de heer F. D., stadssecretaris van de stad Brussel, en dr. B. V., directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur, gealarmeerd door de heer H. B. over een dreigend "*explosiegevaar van een P.C.B-houdende hoogspanningstransformator*" te Neder-over-Heembeek, met verzoek zo snel mogelijk deze precaire situatie te willen pareren.

Bij brief van 8 februari 2002 werden de heer T., burgemeester van de stad Brussel, de heer F. D., stadssecretaris, mevrouw V., directeur-generaal van het departement onderwijs van de stad Brussel en dr. B. V., directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur, rechtstreeks aangeschreven door de heer H. B. teneinde hen erop te wijzen dat de noodverlichting van de Brusselse scholen, door toedoen van zijn hiërarchische overste, niet voldoet aan de technische normen (niet conforme IP-graad), waardoor, bij brand, betrokkenen verantwoordelijk zouden kunnen worden gesteld door de slachtoffers.

Bij afzonderlijk schrijven van 8 februari 2002 aan de heer T., burgemeester van de stad Brussel, en de heer F. D., stadssecretaris, schetste de heer H. B. een historiek van de feiten betreffende de niet-conforme procedure/plaatsing van de noodverlichting, waarbij hij verschillende personen, waaronder de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie, de heer B., ingenieur-directeur-generaal van het departement stedenbouw, de heer D.H., eerste adviseur, en de heer E., adviseur, als verantwoordelijken aanwees, alsmede hen van "sabotage" beschuldigde.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel legde, bij besluit van 26 september 2002, aan de heer H. B. een tuchtsanctie op van vijf dagen schorsing wegens het tekortkomen aan zijn beroepslichten door:

1. het onnodig en misleidend alarmeren van hooggeplaatste ambtenaren i.v.m. het dossier over de verwijdering van een hoogspanningstransformator in Neder-over-Heembeek en pogingen om hierbij zijn hiërarchie in diskrediet te brengen;

2. valse beschuldigingen en insinuaties in een dossier over noodverlichting daterende van 1994;
3. gebrek aan loyauteit door zijn hiërarchie in een slecht daglicht te willen plaatsen op basis van onjuiste beschuldigingen van pesterijen, zoals blijkt uit het verslag van dr. B. V., preventieadviseur-directeur van de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk (IDPBW) van 29 maart 2002;
4. algemene negatieve houding zoals blijkt uit het verslag over zijn wijze van dienst doen van 5 maart 2002.

Tegen deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel tekende de heer H. B. een beroep tot nietigverklaring aan bij de Raad van State.

Dit beroep tot nietigverklaring werd bij het arrest van de Raad van State van 3 maart 2009, gekend onder nummer 191.068, verworpen.

Bij afzonderlijk besluit van 26 september 2002 besloot het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel de heer H. B. met onmiddellijke ingang over te plaatsen naar het departement economie van de stad Brussel omwille van een grondige vertrouwensbreuk tussen de betrokkene en zijn hiërarchische lijn, wat een negatieve weerslag had op het welzijn van het personeel van het departement organisatie.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 4 december 2003 werd de heer H. B. met ingang van 1 januari 2003 geherklasseerd in de graad van technisch secretaris (bij de grondregie van de stad Brussel).

Op 10 december 2003 dagvaardde de heer H. B. de stad Brussel voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel teneinde op grond van artikel 159 G.W. de niet toepassing te horen bevelen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 26 september 2002, alsook om een schadevergoeding te bekomen van € 2.500, meer de interesten en de kosten. Deze procedure is thans nog niet in staat.

Op 27 januari 2004 dagvaardde de heer H. B. de stad Brussel voor de arbeidsrechtbank te Brussel wegens pesterijen en psychologische geweld van zijn oversten, m.n. van de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie, de heer D.H., eerste adviseur, de heer E., adviseur en de heer F. D., stadssecretaris.

De vordering strekte ertoe de feiten van geweld en pesterijen bewezen te zien verklaren en de stad Brussel op grond van artikel 32terdecies, §5 Welzijnswet te veroordelen tot een schadevergoeding van zes maanden loon. Deze procedure is thans nog hangende voor de rechtbank.

Bij verzoekschrift op tegenspraak, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank te Brussel op 16 maart 2004, stelde de heer H. B. een identieke vordering in teneinde de feiten van geweld en pesterijen bewezen te zien en de stad Brussel op grond van artikel 32terdecies, §5 Welzijnswet te horen veroordelen tot een schadevergoeding van zes maanden loon. Deze procedure is thans nog niet in staat.

Op 2 juli 2004 heeft de heer H. B. aan de heer T., burgemeester van de stad Brussel, alsook aan de heer Frere, stadssecretaris, een bezwaarschrift overgemaakt waarin hij, naar aanleiding van een burgerrechtelijk geschil tussen de stad Brussel en de nv Elektro Goeminne Dikkevenne, hen uitdrukkelijk verzocht een tuchtprocedure te openen tegen de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie van de stad Brussel, wegens plichtsverzuim, onwettig handelen, verloochenen van de autoriteit van de gemeenteraad, moedwillig niet informeren van het college, zorgvuldigheidsplichtverzuim, lasterlijke uitlatingen, samenspannen tegen ambtenaar, valsheid in geschrifte, grove beroepsfouten en verzaken aan eedaflegging.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 19 augustus 2004 werd, na een voorafgaand onderzoek, beslist dat er geen redenen voor handen waren om een tuchtprocedure in te stellen tegen de heer D. L.

Daaropvolgend werd, bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 7 oktober 2004, beslist een tuchtprocedure op te starten tegen de heer H. B. omdat hij tekortgekomen is aan de plichten van loyauteit en gehoorzaamheid, meer in het bijzonder door:

1. in een brief van 2 juli 2004 een hoge functionaris van de stad, in casu de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie, zware beroepsfouten en het begaan van een strafrechtelijke inbreuk (valsheid in geschrifte) te verwijten;
2. deze brief gericht te hebben aan de heer burgemeester en de heer stadssecretaris met het oog op het in diskrediet brengen van de heer D. L.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel legde, bij besluit van 3 februari 2005, aan de heer H. B. een tuchtstraf op van vijftien dagen schorsing wegens het schenden van zijn beroepslichten.

Tegen deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel tekende de heer H. B. een beroep tot nietigverklaring aan bij de Raad van State.

Dit beroep tot nietigverklaring werd bij het arrest van de Raad van State van 3 maart 2009, gekend onder nummer 191.069, verworpen.

In tussentijd legde de heer D. L., op 24 augustus 2004, een klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, tegen de heer H. B. wegens aanranding van de eer en goede naam (art. 443-445 en 448 Sw.).

Op 25 oktober 2005 legde de heer H. B., op zijn beurt, een klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, tegen zijn werkgever, de stad Brussel, alsook tegen de heer F. D., gewezen stadssecretaris, de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie, de heer E., adviseur-hoofd van de sectie inspectie, de heer B., ingenieur-directeur-generaal van het departement stedenbouw, dr. B. V., directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur, en mevrouw L., psychologe-preventieadviseur, wegens valsheid in geschrifte, lasterlijke aantijgingen tegen een ondergeschikte, aanranding van de eer en goede naam, lasterlijke aangifte, kwaadwillige ruchtbaarmaking, misbruik van vertrouwen, misbruik van gezag, schending van het beroepsgeheim, schending van grondwettelijke rechten en samenspannen tegen ambtenaar.

Op 17 september 2007 dagvaardde de heer H. B. de stad Brussel voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel teneinde o.a. een schadevergoeding te bekomen van minstens € 164.612,58 wegens onrechtmatig handelen en strafrechtelijke feiten vanwege de heer D. L., dr. B. V., mevrouw L., e.a., alsook wegens onwettige administratieve rechtshandelingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad van de stad Brussel. Ook deze zaak is thans nog niet in staat.

In het kader van een gerechtelijk onderzoek naar omkoping van stadsambtenaren door een firma in wegsignalisatie legde de heer H. B., na vooraf op eigen initiatief een schrijven te hebben gericht aan het parket van Dendermonde, op 23 januari 2008 een verklaring af aan de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie.

Op 26 februari 2008 legde hij een nieuwe verklaring af aan de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie, waarin hij o.a. de heer D. L., directeur-generaal van het departement organisatie van de stad Brussel, beschuldigde van het willens en wetens opmaken van valse jaarverslagen en het belazeren van de gemeenteraad van de stad Brussel. Tevens maakte hij melding van een door hem vastgestelde carrousel binnen de cel speciale technieken van de stad Brussel, waarbij stadsambtenaren door de stad aangekochte sanitaire en elektrische installaties voor het publiek domein zouden verduisteren om deze nadien te laten installeren bij o.a. hoge ambtenaren en gekozenen en dit door werklieden van de cel speciale technieken die, in ruil voor voordelen, daartoe werden verplicht.

Op 27 oktober 2008 berichtte de radiozender “Vivacité”, en later ook de geschreven pers, over verduistering van door de stad Brussel besteld materiaal en toestellen, alsmede over het oneigenlijk gebruik van arbeiders door enkele stadsambtenaren van de cel speciale technieken.

De heer H. B. werd er door de stad Brussel van verdacht aan de basis te liggen van deze berichtgeving.

Bij schrijven van 18 december 2008 stelde het parket van Brussel de stadssecretaris van de stad Brussel in kennis dat de zaak waarover radiozender “Vivacité” en de geschreven pers vanaf oktober 2007 hadden bericht, en die was opgestart naar aanleiding van de door de heer H. B. op 26 februari 2008 afgelegde verklaring, zonder gevolg bleef.

Bij besluit van 5 maart 2009 besliste het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel een nieuwe tuchtprocedure op te starten tegen de heer H. B.

Op 10 maart 2009 legde de stad Brussel tevens een klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brussel tegen de heer H. B. wegens laster en eerroof (art. 443-445 Sw.) en dit naar aanleiding van zijn verklaring aan de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie op 26 februari 2008.

De gemeenteraad van de stad Brussel legde, bij besluit van 20 april 2009, op basis van het tuchtverslag van de stadssecretaris van 3 maart 2009, aan de heer H. B. een tuchtstraf op van terugzetting in de graad van technisch assistent, met ingang van 21 april 2009, op grond van de volgende tekortkomingen:

1. het aantasten van het gezag en de reputatie van zijn collega's en oversten, evenals van het vertrouwen dat het publiek in de administratie dient te hebben;
2. het verzaken aan zijn plichten van loyaliteit, hiërarchische gehoorzaamheid, discretie en terughoudendheid door beweerde onregelmatigheden van de stad bij de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie aangegeven te hebben terwijl hij had moeten weten dat de ingeroepen feiten totaal ongegrond waren en zijn hiërarchische overste niet op de hoogte te hebben gebracht van de beweerde onregelmatigheden die hij ontdekt zou hebben;
3. het alarmeren van de pers door hen de inhoud van zijn aangifte aan de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie meegedeeld te hebben;
4. de bedoeling om de belangen van de stad te schaden, haar instanties in diskrediet te brengen en haar eer en reputatie aan te tasten;
5. de wil het imago van de stad aan te tasten door het aangeven van de feiten bij de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie zonder de stad op de hoogte te brengen van de beweerde onregelmatigheden die hij ontdekt zou hebben.

Op 9 april 2009 dagvaardde de heer H. B. de stad Brussel voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend in kortgeding, teneinde de niet toepassing c.q. opschorting te horen bevelen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 5 maart 2009, alsook, na uitbreiding van de vordering bij conclusie, van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Brussel van 20 april 2009.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend in kortgeding, verklaarde zich, in zijn vonnis van 19 juni 2009, zonder rechtsmacht om uitspraak te doen over de vordering tot niet toepassing c.q. opschorting van, enerzijds, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 5 maart 2009 en, anderzijds, van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Brussel van 20 april 2009.

Op 7 september 2010 heeft de 60ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend in correctionele zaken, in de samengevoegde zaken van de heren D. L. en H. B. n.a.v. hun wederzijdse klacht met burgerlijke partijstelling op respectievelijk 24 augustus 2004 en 25 oktober 2005, een vonnis uitgesproken waarbij het verval van de strafvordering wegens verjaring werd vastgesteld betreffende de tenlasteleggingen sub [A en] C (laster en eeroof), terwijl dr. B. V. en mevrouw L. werden vrijgesproken van de tenlastelegging sub B (schending beroepsgeheim). De burgerlijke vorderingen werden ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

Zowel de heer H. B. als de heer D. L. tekenden, op burgerlijk vlak, hoger beroep aan tegen voornoemd vonnis van de correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 7 september 2010. Deze zaak is nog hangende voor het hof van beroep te Brussel.

De rechtbank van eerste aanleg te Brussel, rechtsprekend in correctionele zaken, sprak, bij vonnis van 28 april 2010, de heer H. B. vrij in de strafzaak naar aanleiding van de klacht met burgerlijke partijstelling van 10 maart 2009, waarbij hem werd verweten op 26 februari 2008 een kwaadwillige aangifte te hebben ingediend bij de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie, met het oog op het aantasten van de eer en goede naam van de stad Brussel.

Op basis van voornoemd vonnis van 28 april 2011 verzocht de heer H. B., bij aangetekend schrijven van 20 oktober 2011, de heer S., stadssecretaris van de stad Brussel, het tuchtverslag van 3 maart 2009 te willen verbeteren.

Bij gemotiveerd schrijven van 17 oktober 2011 oordeelde de heer S. geen gevolg te kunnen verlenen aan dit verzoek.

II. Procedure in eerste aanleg

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 22 juni 2012, heeft de heer H. B. op grond van artikel 32decies, §2 van de Welzijnswet een procedure aanhangig gemaakt bij de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, tegen de stad Brussel wegens feiten van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk.

De voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, verklaarde zich, bij vonnis van 3 juni 2014, onbevoegd kennis te nemen van de vordering en verzond de zaak naar de algemene rol voor toebedeling aan de bevoegde kamer van de rechtbank.

De zaak werd aldaar (her)ingeschreven onder het algemeen rolnummer 18/881/A (voorheen 12/8465/A).

Bij beschikking van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 21 augustus 2018 werden overeenkomstig artikel 747, §§1-2 Ger.W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

De Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel verklaarde zich, in een op tegenspraak gewezen vonnis van 25 januari 2019, zonder rechtsmacht wat betreft de vordering van de heer H. B. die ertoe strekte om bij wijze van voorlopige maatregel de niet toepassing wegens onwettigheid te bevelen van de hiernavolgende administratieve beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad van de stad Brussel, m.n.:

- de collegebeslissing van 1 augustus 2008 inzake de plaatsing in non-activiteit met loonderving;
- de collegebeslissing van 26 september 2002 inzake de disciplinaire sanctie van vijf dagen schorsing;
- de collegebeslissing van 26 september 2002 inzake het impliciet ontslag met onmiddellijke verplaatsing naar de grondregie;
- de collegebeslissing van 4 december 2003 inzake de definitieve herklassering bij de grondregie;
- de collegebeslissing van 3 februari 2005 inzake de disciplinaire sanctie van vijftien dagen schorsing;
- de collegebeslissing van 5 maart 2009 inzake de verwijzing van de gemeenteraad met het voorstel om de heer H. B. tuchtrechtelijk ambtshalve te ontslaan;
- de gemeentebeslissing van 20 april 2009 inzake de terugzetting in graad van B3 naar C3 met bijhorende inhouding van wedde;
- de collegebeslissing van 27 augustus 2009 inzake de uitvoering van de terugzetting in de graad van B3 naar C3, met bijhorende inhouding van wedde.

De overige vorderingen van de heer H. B., waarvan de arbeidsrechtbank kennis kon nemen, werden ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De heer H. B. voelt zich gegriefd door het voornoemd vonnis van 25 januari 2019, reden waarom hij zich tot het arbeidshof heeft gewend.

III. Procedure in hoger beroep

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het arbeidshof Brussel op 25 februari 2019, stelde de heer H. B. hoger beroep in tegen het op tegenspraak gewezen vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel van 25 januari 2019.

De zaak werd ingeschreven onder het algemeen rolnummer 2019/AB/147.

Bij beschikking van het arbeidshof Brussel van 2 april 2019 werden conform artikel 747, §1 Ger.W. conclusietermijnen en een rechtsdag bepaald.

Bij synthesebesluiten, neergelegd ter griffie op 3 april 2020, vordert de heer H. B.:

- Het beroep van de heer H. B. ontvankelijk en gegrond te verklaren.
- Bijgevolg, het eindvonnis op tegenspraak gewezen door de 1ste kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel op 25 januari 2019 (A.R.: 18/881/A – 12/8465/A) geheel teniet te doen en, opnieuw recht sprekende, hetgeen de eerste rechter had dienen te beslissen, de oorspronkelijke vordering van de heer H. B., de oorspronkelijke eiser, ontvankelijk en gegrond te verklaren.
- Bijgevolg, met toepassing van artikel 32decies, §§1 en 3 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, hiernavolgende grensoverschrijdende gedragingen te willen vaststellen:
 1. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel de statutaire weddeverhoging van controleambtenaar H. B. gedurende 15 maanden lang moedwillig heeft tegengewerkt.
 2. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel opdracht gaf de computer van de controleambtenaar H. B., buiten zijn weten om, af te sluiten en al zijn bestanden te wissen.
 3. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel de controleambtenaar H. B. afzonderde door hem in een afzonderlijk bureel onder te brengen en aan zijn collega's spreekverbod met hem op te leggen.

4. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel op 5 maart 2002 een evaluatieverslag opstelde over de wijze van dienstdoen van de controleambtenaar H. B., waarin hij verschillende bedrieglijke feiten neerschreef.
5. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel op 4 juni 2002 een algemene vergadering binnen de schoot van zijn departement organiseerde om er de controleambtenaar H. B. aan de verachting bloot te stellen door het tegen hem weerhouden tuchtverslag, zijn evaluatieverslag en het conclusieverslag, opgesteld door de directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur B. V. en de psychologe-preventieadviseur L. van de IDPBW, in het bijzijn van een veertigtal stadsambtenaren voor te lezen en vrij te becommentariëren, zonder de controleambtenaar H. B. enig recht op antwoord te geven.
6. Dat de directeur-generaal D. L. van het departement organisatie van de stad Brussel op 19 augustus 2004 tegen de controleambtenaar H. B. een valse klacht met burgerlijke partijstelling heeft neergelegd uit hoofde van laster en eerroof, welke klacht bij vonnis van de 60ste correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 7 september 2010 ongegrond bevonden werd.
7. Dat de directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur B. V. en de psychologe-preventieadviseur L. van de IDPBW van de stad Brussel ten overstaan van de controleambtenaar H. B. hun rechtsplicht hebben geschonden door, in tegenstelling met de juistheid van de feiten, een conclusieverslag te hebben opgesteld waarin werd neergeschreven dat de onrechtmatige gedragingen van directeur-generaal D. L. onbestaande waren.
8. Dat de directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur B. V. van de IDPBW van de stad Brussel, die als getuige opkwam in de klacht met burgerlijke partijstelling van de directeur-generaal D. L., wetens en willens de controleambtenaar H. B. in zijn verhoren van 24 oktober 2005 en 21 augustus 2008 vals heeft beschuldigd.
9. Dat de directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur B. V. van de IDPBW van de stad Brussel, op de tuchtzitting van de controleambtenaar H. B. van 26 september 2002, deze vals heeft beschuldigd door, wetens en willens, een bedrieglijk conformiteitsattest voor te leggen van de veiligheidsverlichting die in alle scholen van de stad Brussel geplaatst werd.
10. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 1 augustus 2002, op grond van een vervalst medisch getuigschrift, de

gewettigde medisch gestaafde afwezigheid van de controleambtenaar H. B. omzette in een periode van non-activiteit met loonderving.

11. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 26 september 2002 wetens en willens, op grond van ondeugdelijke motieven, de controleambtenaar H. B. disciplinair sanctioneerde met een zware tuchtstraf van 5 dagen schorsing door geen gehoor te hebben willen geven aan de getuigenis die ter zitting feiten uit het bedrieglijk evaluatieverslag heeft ontkracht, noch gehoor te hebben willen geven aan het feit dat de directeur-generaal D. L. het volledige tuchtverslag had openbaar gemaakt.
12. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 26 september 2002, zonder hiervoor de bevoegdheid te genieten, de controleambtenaar H. B. impliciet heeft ontslagen op grond van een vals verslag dat door de directeur-arbeidsgeneesheer-preventieadviseur B. V. zou opgesteld zijn doch in werkelijkheid nooit opgesteld werd.
13. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 4 december 2003 de controleambtenaar H. B. bij de grondregie herklasseerde, zonder dat de gemeenteraad het college van burgemeester en schepenen ooit delegatie gaf van zijn benoemingsbevoegdheid met betrekking tot de controleambtenaren.
14. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 3 februari 2005 de controleambtenaar H. B. disciplinair sanctioneerde met een zware tuchtstraf van 15 dagen schorsing, mede gegrond op de tuchtstraf van 26 september 2002, waarvan het college van burgemeester en schepenen pertinent wist dat de sanctie op ondeugdelijke motieven was gestoeld.
15. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel in zijn collegebeslissing van 5 maart 2009, waarin de gemeenteraad gevraagd werd om de controleambtenaar H. B. ambtshalve te ontslaan, valsheden acteerde, de tuchtrechtelijke antecedenten als voor waar en bewezen voor de gemeenteraad voorhield en de wettelijke verplichting schuldbevrijdende stukken niet aan het tuchtdossier toevoegde.
16. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 5 februari 2009, wetens en willens, de controleambtenaar H. B. blootstelde aan de openbare verachting door in een krantenartikel in La Libre Belgique elementen uit zijn persoonlijke levenssfeer openbaar te maken en onwaarheden te verklaren omtrent de door hem vastgestelde onregelmatigheden.

17. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op de zitting van de Raad van State op 27 januari 2009 de algemene beginselen van behoorlijk bestuur ten overstaan van de controleambtenaar H. B. schond door, wetens en willens, zijn schuldbevrijdende stukken uit de debatten te weren om [het] gelijk [van het college] te forceren met betrekking tot de tuchtsanctie van 26 september 2002 en 3 februari 2005.
18. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel het gelijkheidsprincipe ten overstaan van de controleambtenaar H. B. schond door op de zitting van de 60ste correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 7 september 2010 voor hem niet te willen opkomen noch diens verdediging te willen verzekeren, wat het college van burgemeester en schepenen voor de zes andere stadsambtenaren die op de zitting zijn verschenen wel deed.
19. Dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel op 10 maart 2009 een valse klacht met burgerlijke partijstelling neerlegde tegen de controleambtenaar H. B. op grond van de elementen die in het tuchtverslag van de gemeentesecretaris S. tegen hem werden weerhouden, welke klacht bij vonnis van de 60ste correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 28 april 2011 als ongegrond bevonden werd.
20. Dat de burgemeester T. tijdens de openbare- alsook tijdens de besloten zitting van de gemeenteraad van 3 november 2008 de controle-ambtenaar H. B. aan de verachting blootstelde door zijn tuchtrechtelijk verleden die tot zijn persoonlijke levenssfeer behoort, in tegenstelling met de juistheid van de feiten, wetens en willens als voor waar aan de gemeenteraadsleden openbaar te maken.
21. Dat schepen C. tijdens de openbare terechtzitting van de gemeenteraad van 4 februari 2009 de controleambtenaar H. B. "*un déséquilibré*" heeft genoemd.
22. Dat schepen Ce. op de openbare zitting van de gemeenteraad van 3 november 2008 de verklaring van de controleambtenaar H. B. die hij, op uitnodiging van de centrale dienst voor de bestrijding van de corruptie had afgelegd als totaal foutief bestempelde door, wetens en willens, onjuiste aankoopbedragen aan de gemeenteraad mee te delen.
23. Dat de gemeentesecretaris S. van de stad Brussel de deontologie van de ambtenaar ten overstaan van de controleambtenaar H. B. heeft geschonden door hem, in antwoord op diens schrijven per brief van 20 november 2011, te hebben bevestigd zijn tuchtverslag niet te willen corrigeren in overeenstemming met het vonnis van de 60ste correctionele kamer van de

rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 28 april 2011, waarin alle, door hem, ten laste gelegde elementen als ongegrond werden bevonden.

Vervolgens, met toepassing van artikel 32decies, §3 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, dan wel van de artikelen 1382-1382 B.W., hiernavolgende voorlopige maatregelen te bevelen:

De niet toepassing wegens onwettigheid van de hiernavolgende beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad van de stad Brussel:

- de collegebeslissing van 1 augustus 2008 inzake de plaatsing in non-activiteit met loonderving;
- de collegebeslissing van 26 september 2002 inzake de disciplinaire sanctie van vijf dagen schorsing;
- de collegebeslissing van 26 september 2002 inzake het impliciet ontslag met onmiddellijke verplaatsing naar de grondregie;
- de collegebeslissing van 4 december 2003 inzake de definitieve herklassering bij de grondregie;
- de collegebeslissing van 3 februari 2005 inzake de disciplinaire sanctie van vijftien dagen schorsing;
- de collegebeslissing van 5 maart 2009 inzake de verwijzing van de gemeenteraad met het voorstel om de heer H. B. tuchtrechtelijk ambtshalve te ontslaan;
- de gemeentebeslissing van 20 april 2009 inzake de terugzetting in graad van B3 naar C3 met bijhorende inhouding van wedde;
- de collegebeslissing van 27 augustus 2009 inzake de uitvoering van de terugzetting in de graad van B3 naar C3, met bijhorende inhouding van wedde.

Aan de burgemeester van de stad Brussel, de controleambtenaar H. B. ten overstaan van de publieke opinie in eer te herstellen bij wege van het openbaar voorlezen van het tussen te komen vonnis op een vast te stellen openbare gemeenteraadszitting, en wel ten laatste binnen de twee maanden na de uitspraak van het tussen te komen vonnis, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 800 per kalenderdag vertraging na verstrijken van voormelde termijn.

Aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel, het tussen te komen vonnis binnen de 24 uren na betekening onmiddellijk kenbaar te maken aan alle stadspersoneelsleden van de stad Brussel onder de gebruikelijke vorm van een dienstorder, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 800 per kalenderdag vertraging na verstrijken van voormelde termijn.

De stad Brussel te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van € 1.009.020.

De tegenvordering c.q. incidenteel beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

Bijgevolg de stad Brussel hiervan af te wijzen en te veroordelen tot het geheel van de kosten van beide aanleggen, hierin begrepen de rechtsplegingsvergoedingen van beide aanleggen, de gebeurlijke rolrechten van beide aanleggen, alsook alle gebeurlijke bijdragen tot het fonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Bij synthesebesluiten, neergelegd ter griffie op 4 mei 2020, vordert de stad Brussel:

- aangaande de hoofdvordering, het bestreden vonnis in al zijn bepalingen te bevestigen;
- aangaande de tegenvordering, die ertoe strekt de heer H. B. te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van € 2.500 wegens tergend en roekeloos geding, het aangevochten vonnis te hervormen en de tegenvordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De partijen werden op de openbare terechtzitting van 5 juni 2020 gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies, waarna het arbeidshof Brussel de zaak in beraad heeft genomen om uitspraak te doen.

IV. Bespreking

IV.1 Rechtsmacht en bevoegdheid

IV.1.1

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank te Brussel op 22 juni 2012, heeft de heer H. B., overeenkomstig het artikel 32decies van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (Welzijnswet), een procedure aanhangig gemaakt tegen de stad Brussel wegens feiten van geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk.

De door de heer H. B. geformuleerde vordering omvat de volgende onderdelen:

1. met toepassing van artikel 32decies, §1, 1ste lid van de Welzijnswet 23 gevallen van grensoverschrijdend gedrag vast te stellen.
2. De stad Brussel te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van € 1.009.020.
3. met toepassing van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet, dan wel van de artikelen 1382-1382 B.W., voorlopige maatregelen te bevelen, m.n. de niet toepassing wegens onwettigheid van acht beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad van de stad Brussel.

4. met toepassing van artikel 32decies, §3 van de wet van de Welzijnswet, dan wel van de artikelen 1382-1382 B.W., voorlopige maatregelen op te leggen, inzonderheid (1) aan de burgemeester van de stad Brussel te bevelen de controleambtenaar H. B. ten overstaan van de publieke opinie in eer te herstellen bij wege van het openbaar voorlezen van het tussen te komen vonnis op een vast te stellen openbare gemeenteraadszitting en wel ten laatste binnen de twee maanden na de uitspraak van het tussen te komen vonnis, op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 800 per kalenderdag vertraging na verstrijken van voormelde termijn en (2) aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel te bevelen, op straffe van verbeurte van dezelfde dwangsom, het tussen te komen vonnis binnen de 24 uren na betekening onmiddellijk kenbaar te maken aan alle stadspersoneelsleden van de stad Brussel.

IV.1.2

Overeenkomstig artikel 79 van de Welzijnswet heeft de wetgever de kennisname van geschillen in verband met de Welzijnswet, waaronder de geschillen in toepassing van artikel 32decies van de Welzijnswet, aan de gewone (arbeids-)hoven en rechtbanken toegewezen, zodat hun rechtsmacht vaststaat.

De arbeidsgerechten zijn conform artikel 578, 11° en 607 Ger.W materieel bevoegd kennis te nemen van de geschillen betreffende geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, die hun oorzaak vinden in hoofdstuk Vbis van de Welzijnswet.

Het gegeven dat het geschil rond grensoverschrijdend gedrag zich afspeelt in de openbare sector en ambtenaren van de stad Brussel betreft, doet daaraan geen afbreuk (A. Dreesen, I. Plets, Pestwetgeving. Kritische analyse van de belangrijkste wijzigingen, *NJW*, 2008, 107; M.-A. Masschelein, *Arbeidsgerechten en sociaal procesrecht*, Wolters-Kluwer, Mechelen, 2018, 92)

IV.1.3

Conform artikel 32decies, §1, 1ste lid van de Welzijnswet, zoals van toepassing op het ogenblik van de inleiding van het geding, kan al wie een belang aantoonde een vordering instellen voor het bevoegde rechtscollege om, na vaststelling van het grensoverschrijdend gedrag, een vergoeding te bekomen tot herstel van de materiële en morele schade wegens geweld, pesterijen of ongewenst seksueel gedrag op het werk.

Voor zover de vordering van de heer H. B. ertoe strekt, in toepassing van artikel 32decies, §1, 1ste lid van de Welzijnswet, 23 gevallen van grensoverschrijdend gedrag vast te laten stellen en de stad Brussel te veroordelen tot een schadevergoeding van € 1.009.020, zijn de arbeidsgerechten (te Brussel) bevoegd van deze vordering kennis te nemen.

IV.1.4

Op grond van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet kan daarnaast ook een vordering worden ingesteld tot het opleggen van voorlopige maatregelen aan de werkgever en dit met het oog op het doen naleven van de bepalingen van hoofdstuk Vbis van de Welzijnswet (betreffende geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk).

In tegenstelling tot de vordering tot schadevergoeding ex artikel 32decies, §1, 1ste lid van de Welzijnswet, moet een vordering tot voorlopige maatregelen ex artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank worden gebracht opdat er zou worden beslist in de vormen en binnen de termijnen van de rechtspleging in kort geding.

Het betreft hier m.a.w. een procedure die ingesteld en behandeld wordt zoals in kortgeding door de voorzitter van de arbeidsrechtbank en dit met een verzoekschrift op tegenspraak.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 22 juni 2012, heeft de heer H. B. op grond van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet, zoals toen van toepassing, een vordering ingesteld bij de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, die ertoe strekte voorlopige maatregelen op te leggen aan de stad Brussel (waaronder de niet-toepassing wegens onwettigheid van acht administratieve beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad van de stad Brussel)

De voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, verklaarde zich, bij vonnis van 3 juni 2014, zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering en verzond de zaak naar de algemene rol voor toebedeling aan de bevoegde kamer van de rechtbank.

Tegen voornoemd vonnis van 3 juni 2014, uitgesproken door de voorzitter van Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, werd geen hoger beroep aangetekend.

In het licht hiervan dringt de vraag zich op of de gewone (arbeids)rechter, die geen recht spreekt zoals in kortgeding, in toepassing van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet bevoegd is voorlopige maatregelen op te leggen aan een werkgever, in casu de stad Brussel, inzonderheid wanneer (1) de wetgever de bevoegdheid daartoe bij wet heeft voorbehouden aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank op basis van een procedure zoals in kortgeding en (2) geen beroep werd aangetekend tegen het vonnis van de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, van 3 juni 2014, waarbij de voorzitter zich zonder rechtsmacht verklaarde met betrekking tot het opleggen aan de stad Brussel van dezelfde voorlopige maatregelen die thans opnieuw worden gevraagd.

In bevestigd geval stelt zich vervolgens de vraag in hoeverre de gevorderde voorlopige maatregelen, waaronder de niet-toepassing wegens onwettigheid van acht administratieve beslissingen, beantwoorden aan de doelstelling/finaliteit van artikel 32decies, §3 van de

Welzijnswet, temeer de heer H. B. niet aantoont dat de feiten van geweld en/of pesterijen op het werk niet opgehouden zijn te bestaan en hij evenmin aannemelijk maakt dat er gevaar bestaat dat deze feiten zich zullen herhalen.

Een heropening van de debatten dringt zich op nu de partijen hierover geen tegensprekelijk debat hebben gevoerd.

IV.1.5

De door de heer H. B. ingestelde vordering tot schadevergoeding (o.a. op grond van de artikelen 1382-1383 B.W.) maakt het voorwerp uit van verschillende procedures die thans nog hangende zijn voor diverse andere rechtbanken en hoven, terwijl dezelfde rechtsvorderingen niet tegelijkertijd voor verschillende gerechten kunnen worden gebracht (Cass., 13 januari 1969, *Arr. Cass.*, 1969, 465).

De partijen worden verzocht hieromtrent standpunt in te nemen, alsmede de juridische gevolgen ervan te beoordelen voor huidig geschil.

IV.1.6

De heer H. B. vordert het opleggen aan de stad Brussel van voorlopige maatregelen, waaronder het niet toepassen wegens onwettigheid van acht administratieve beslissingen vanwege de stad Brussel, *“dan wel op grond van de artikelen 1382-1383 B.W.”*

De meest gereede partij wordt verzocht deze (autonome) vordering te verduidelijken, nu het arbeidshof thans niet inziet hoe op grond van de artikelen 1382-1383 B.W. voorlopige maatregelen kunnen worden bevolen/opgelegd aan de werkgever, de stad Brussel.

Evenmin is het duidelijk of deze (autonome) vordering ex de artikelen 1382-1383 B.W. voor het eerst als dusdanig wordt gesteld in graad van beroep.

In het licht hiervan werpt de vraag zich op in hoeverre de arbeidsgerechten überhaupt bevoegd zijn kennis te nemen van een (autonome) vordering ex de artikelen 1382-1383 B.W., en, in bevestigend geval, in hoeverre het arbeidshof van deze vordering, voor zover die voor het eerst als dusdanig wordt gesteld in graad van beroep, kennis mag nemen ?

Ook hierover dienen partijen nog tegensprekelijk te debatteren.

I.V.1.7

Houdt al het overige aan.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben :

Het arbeidshof heeft rechtsmacht en is bevoegd kennis te nemen, in het kader van artikel 607 Ger.W., van alle geschillen betreffende geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, die hun oorzaak vinden in hoofdstuk Vbis van de Welzijnswet.

Het arbeidshof heropent de debatten teneinde de partijen, op tegensprekelijke wijze, toe te laten standpunt in te nemen omtrent:

- de vraag of de gewone (arbeids)rechter, die geen recht spreekt zoals in kortgeding, in toepassing van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet bevoegd is voorlopige maatregelen te bevelen aan de werkgever, inzonderheid wanneer (1) de wetgever de bevoegdheid daartoe heeft voorbehouden aan de voorzitter van de arbeidsrechtbank op basis van een procedure zoals in kortgeding en (2) geen beroep werd aangetekend tegen het vonnis van de voorzitter van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, zetelend zoals in kortgeding, van 3 juni 2014, waarbij de voorzitter zich zonder rechtsmacht verklaarde met betrekking tot het opleggen aan de stad Brussel van dezelfde voorlopige maatregelen die thans opnieuw worden gevraagd.
- de vraag in hoeverre de op grond van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet gevorderde voorlopige maatregelen, waaronder de niet toepassing wegens onwettigheid van acht administratieve beslissingen vanwege de stad Brussel, beantwoorden aan de doelstelling en finaliteit van artikel 32decies, §3 van de Welzijnswet (m.n. het voorkomen of doen ophouden van geweld en pesterijen op het werk), temeer de heer H. B. niet aantoont dat de feiten van geweld en/of pesterijen op het werk niet opgehouden zijn te bestaan en hij evenmin aannemelijk maakt dat er gevaar bestaat dat deze feiten zich zullen herhalen.
- de vraag wat de juridische gevolgen zijn voor huidig geschil van de vaststelling dat de door de heer H. B. ingestelde vordering tot schadevergoeding (o.a. op grond van de artikelen 1382-1383 B.W.) tevens voorwerp uitmaakt van verschillende procedures die thans nog hangende zijn voor diverse andere rechtbanken en hoven, terwijl dezelfde rechtsvorderingen niet tegelijkertijd voor verschillende gerechten kunnen worden gebracht.
- de vraag naar verduidelijking hoe op grond van de artikelen 1382-1383 B.W. voorlopige maatregelen kunnen worden opgelegd aan de werkgever, de stad Brussel; alsmede te verduidelijken of de (autonome) vordering ex de artikelen 1382-1383 B.W. voor het eerst als dusdanig wordt gesteld in graad van beroep;

- de vraag in hoeverre de arbeidsgerechten überhaupt bevoegd zijn kennis te nemen van deze (autonome) vordering ex de artikelen 1382-1383 B.W. en, in bevestigend geval, in hoeverre het arbeidshof van deze vordering, voor zover die voor het eerst als dusdanig wordt gesteld in graad van beroep, kennis mag nemen ?

Zegt dat geïntimeerde haar conclusies hieromtrent dient neer te leggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de andere partij uiterlijk op **1 december 2020**;

Zegt dat appellant zijn conclusies hieromtrent dient neer te leggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de andere partij uiterlijk op **2 maart 2021**;

Zegt dat geïntimeerde haar eventuele repliekconclusies hieromtrent zal neerleggen op de griffie van het arbeidshof en mede te delen aan de andere partij uiterlijk op **2 april 2021**;

Zegt dat partijen hieromtrent zullen worden gehoord op de openbare terechtzitting van de 3de kamer van het arbeidshof te Brussel op **4 mei 2021 te 14 uur 30**, in de zaal 0.6, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel voor een pleitduur van 60 minuten;

Houdt al het overige aan.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

,	raadsheer m.o.,
,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
bijgestaan door :	
,	griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 1 september 2020 door:

, raadsheer,
bijgestaan door
, griffier.